

Prawa Dziecka

Konwencja o prawach dziecka
uchwalona w 1989 roku przez
Zgromadzenie ogólne Organizacji
Narodów Zjednoczonych i ratyfikowana
przez Polskę w 1991 roku.

Kto to jest dziecko?

Konwencja o Prawach Dziecka w art. 1. definiuje „dziecko” jako „każdą istotę ludzką w wieku poniżej osiemnastu lat, chyba że zgodnie z prawem odnoszącym się do dziecka uzyska ono wcześniej pełnoletność”.

W rozumieniu ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka „dzieckiem jest każda istota ludzka od poczęcia do osiągnięcia pełnoletności (Art.2.1.). Uzyskanie pełnoletności określają odrębne przepisy (Art.2.2).

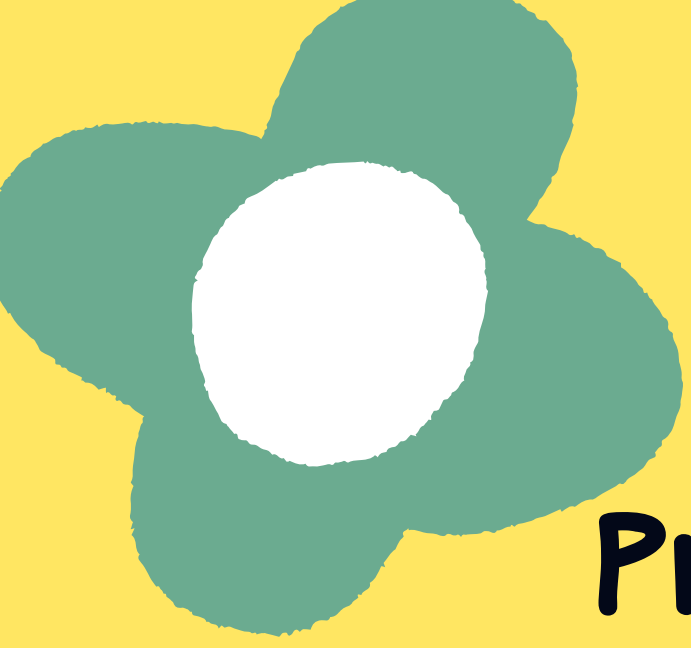

Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę
praw dziecka. Każdy ma prawo żądać od
organów władzy publicznej ochrony
dziecka przed przemocą, okrucieństwem,
wyzyskiem i demoralizacją.
Dziecko pozbawione opieki rodzicielskiej
ma prawo do opieki i pomocy władz
publicznych.

Art. 72. Konstytucji RP

Prawa dziecka, podobnie jak prawa człowieka podzielone są według kategorii na prawa:

osobiste, umożliwiające
rozwój dziecka

polityczne lub publiczne, dzięki którym dziecko wyraża
swoje poglądy i uczestniczy w życiu swojej grupy,
społeczności, państwa

socjalne, które są obowiązkami państwa i dorosłych do stworzenia
odpowiednich warunków do rozwoju umysłowego i fizycznego dziecka

ekonomiczne, umożliwiające dziecku przygotowywanie
się do niezależności materialnej od innych

Osobiste

1 prawo do życia,

2 prawo do tożsamości,

3 prawo do rozwoju,

4 prawo do wychowania w rodzinie,

5

prawo do wyrażania własnych poglądów

6

prawo do informacji;

Polityczne lub publiczne

1. prawo do wyrażania własnych poglądów
2. prawo do uczestniczenia w stowarzyszeniach;

Socjalne

1. prawo do godnych warunków życia i odpowiedniego poziomu życia
2. prawo do opieki zdrowotnej
3. prawo do odpoczynku

Ekonomiczne

1. prawo do nauki
2. ochrona prawa pracy podejmowanej, czy to w ramach obowiązku nauki czy wakacyjnego zarobku.